

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Terezy Matuškové v právní věci

žalobkyně: **Needful s.r.o.**, IČO: 28073851
sídlem Lidická 1875/40, 602 00 Brno
zastoupená advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Městský úřad Židlochovice**
sídlem Masarykova 100, 667 01 Židlochovice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. OSDD/202074/2024-TL, č. j. Mzi-2024/52117-7,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se vrací** z účtu Krajského soudu v Brně přeplatek na soudním poplatku ve výši 1 000 Kč.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Soud se v této věci zabýval otázkou nečinnosti žalovaného v návaznosti na odpor podaný proti příkazu ve věci přestupku žalobkyně, který byl podán z datové schránky třetí osoby.
2. Žalobkyně byla žalovaným uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, za což jí byla příkazem ze dne 13. 6. 2024, sp. zn. OSDD/202074/2024-TL, č. j. Mzi-2024/52117-7 (dále jen „příkaz“), uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Tohoto přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Konkrétně prostřednictvím vozidla provozovaného žalobkyní došlo k překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci.
3. Proti uvedenému příkazu zaslal dne 25. 6. 2024 prostřednictvím své datové schránky pan J. K. odpor jménem žalobkyně, resp. jménem jejího jednatele. Žalovaný přípisem ze dne 28. 6. 2024 (který zaslal do datové schránky žalobkyně i J. K.) žalobkyni vyzval, aby doplnila své podání, a to ve lhůtě 5 dnů od doručení uvedené výzvy, neboť její podání nebylo učiněno z její datové schránky a nebylo ani podepsáno jednatelem, Ing. Miroslavem Chytilém. Na tuto výzvu J. K. zaslal dne 3. 7. 2024 ze své datové schránky podání totožného obsahu (odpor) podepsané elektronickým podpisem jednatele žalobkyně.
4. Žalovaný následně dne 10. 7. 2024 žalobkyni vyzval (výzvu zaslal do datové schránky žalobkyně i J. K.) k doplnění plné moci k zastupování žalobkyně panem J. K., a to ve lhůtě 5 dnů od doručení uvedené výzvy, neboť podání ze dne 25. 6. 2024 neučinila žalobkyně ze své datové schránky a žalovanému nebyla předložena plná moc k zastupování. Žalovaný zároveň poučil žalobkyni, že k podání ze dne 25. 6. 2024 nepřihlédne, resp. bude podání odporu považovat za opožděné. Žalobkyně ani J. K. ve stanovené lhůtě na výzvu nereagovali, proto žalovaný dne 2. 8. 2024 žalobkyni sdělil, že příkaz je pravomocný a vykonatelný, neboť k podanému odporu ze dne 25. 6. 2024 nepřihlédl. Žalovaný proto dále ve správním řízení nepokračoval, což k dotazu na další možnost postupu žalobkyni sdělil dne 9. 8. 2024.
5. Žalobkyně následně Krajskému úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „nadřízený správní orgán“), zaslala podnět ze dne 6. 6. 2025 o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Namítala, že v souladu s první výzvou žalovaného doplnila odpor o elektronický podpis jednatele Ing. Miroslava Chytila, čímž vady odporu odstranila. Jelikož na odpor je třeba nahlížet jako na perfektní, měl žalovaný v přestupkovém řízení pokračovat. Žalobkyně proto požadovala, aby nadřízený správní orgán žalovanému přikázal vydat ve věci rozhodnutí.
6. Usnesením ze dne 12. 8. 2025, č. j. JMK 116784/2025, nadřízený správní orgán žádosti žalobkyně o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhověl. Uvedl, že postup žalovaného je v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a s relevantní judikaturou, neboť podání učiněné z datové schránky je přičitatelné jejímu majiteli. Žalovaný správně vyzval J. K. i žalobkyni k doložení plné moci k zastupování. Žalovaný není po vydání příkazu ve věci nečinný.

7. Žalobkyně podala dne 25. 8. 2025 Krajskému soudu v Brně žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve shora uvedeném řízení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

8. Žalobkyně v žalobě namítá, že podala proti příkazu včas odpor, jehož vady v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu a s výzvou žalovaného ze dne 28. 6. 2024 řádně odstranila, neboť žalovanému ve stanovené lhůtě zaslala totožný dokument opatřený elektronickým podpisem statutárního orgánu. Proto již nebylo na místě zasílat žalovanému plnou moc k zastupování J. K. Vada odporu totiž v souladu s výzvou spočívala v absenci podpisu žalobkyně, která si nepřála být ve věci zastoupena. Jde o stejnou situaci, jako kdyby se statutární orgán dostavil ke správnímu orgánu a připojil svůj podpis na vytištěný odpor založený ve správním spisu. V takovém případě možnost konvalidace aprobejuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 4 As 140/2018-28. Odstranění vady podání má zpětné účinky.
9. Na žalobkyni se mělo po doplnění podpisu ve správním řízení hledět jako na nezastoupeného účastníka řízení, k čemuž odkazuje na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. I. ÚS 2522/10, rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017 33, č. 3860/2019 Sb. NSS, a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2022, č. j. 10 As 346/2021-38.
10. Žalobkyně vyčerpala prostředky na ochranu proti nečinnosti u nadřízeného správního orgánu, který její žádosti nevyhověl. Nesouhlasí s jeho závěry, že ji žalovaný vyzval k odstranění vady spočívající v absenci oprávnění podatele jednat za žalobkyni. Žalovaný zaslal výzvu k doplnění podání, z jejíhož obsahu vyplývalo, že odstranění vad mělo spočívat v doplnění uznávaného elektronického podpisu, což žalobkyně učinila. Odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2024, č. j. 5 As 211/2024-32, není na věc přílehlavý, neboť se týkal případu, kdy odpor byl podán z datové schránky třetí osoby a následně z datové schránky účastníka řízení, a šlo tedy o dvě samostatná podání. Ve věci žalobkyně však došlo nedopatřením k zaslání nepodepsaného odporu z datové schránky osoby, která nebyla zástupcem žalobkyně, a tato vada byla na výzvu odstraněna. Není důvod, aby vada spočívající v absenci podpisu statutárního orgánu účastníka řízení na odporu nemohla být odstraněna doplněním elektronického podpisu statutárního orgánu, jak žalovaný ve výzvě požadoval.
11. Žalovaný se k obsahu žaloby nijak nevyjádřil.

III. Posouzení věci

12. Žaloba není důvodná.
13. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu [§ 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen („s. ř. s.“)], soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba na ochranu proti nečinnosti slouží k tomu, aby byla odstraněna nečinnost správního orgánu, který je povinen vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, avšak doposud tak neučinil.
14. Pro posouzení, zda je žalovaný nečinný, či nikoliv, je rozhodující zodpovězení otázky, jak nahlízet na podání ze dne 25. 6. 2024 a podání ze dne 3. 7. 2024 učiněná z datové schránky J. K. Krajský soud ohledně skutkových zjištění, která vyplývají ze spisu, odkazuje na

rekapitulaci obsaženou shora ve vymezení věci. Tyto skutkové okolnosti nejsou mezi účastníky řízení sporné.

15. Žalobkyně se domnívá, že odpor ze dne 25. 6. 2024 je třeba posoudit jako podání učiněné žalobkyní elektronicky bez podpisu, které bylo v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu doplněno o podpis statutárního orgánu, a jeho vady tudíž byly odstraněny. Odpor tedy podala včas a žalovaný je povinen o něm rozhodnout. Tento názor krajský soud nesdílí.
16. Soud nezpochybňuje tezi žalobkyně, že je na ni třeba hledět jako na nezastoupeného účastníka řízení, jelikož nepředložila plnou moc udělenou J. K. Nicméně bez předložení odpovídající plné moci podala nezastoupená žalobkyně odpor až dne 3. 7. 2024, a tento odpor byl tudíž opožděný (žalobkyně jej podala den po uplynutí zákonem stanovené lhůty, která činí 8 dnů ode dne doručení příkazu, jenž byl žalobkyni doručen dne 24. 6. 2024). Podání učiněné z datové schránky třetí osoby bez podpisu žalobkyně (tedy odpor ze dne 25. 6. 2024) je totiž přiřitatelné osobě, z jejíž datové schránky bylo podáno.
17. K situacím, kdy bylo v přestupkovém řízení podáno odvolání (příp. odpor) z datové schránky třetí osoby bez doložení zastoupení, existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. V takovém případě je třeba účastníka řízení vyzvat k doložení odpovídající plné moci, a pokud výzvě nevyhoví, jde o podání přiřitatelné držiteli datové schránky (srov. rozsudky ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30, bod 18, ze dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024-27, body 34-37, a ze dne 21. 2. 2025, č. j. 2 As 377/2023-45, body 23-25).
18. Také požadavek, aby v daném případě soud (resp. žalovaný) považoval podání ze dne 3. 7. 2024 za doplnění podání ze dne 25. 6. 2024, kterým žalobkyně odstranila vady původně podaného odporu, je třeba v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu odmítnout – viz rozsudek č. j. 5 As 211/2024-32, na který odkazoval také nadřízený správní orgán v usnesení, jímž žalovaného neshledal nečinným. Soud nesouhlasí se žalobkyní, že tento rozsudek nelze na nyní posuzovanou věc použít, protože v odkazovaném případě bylo první podání učiněno z datové schránky třetí osoby a druhé z datové schránky účastníka řízení, zatímco v případě žalobkyně byla obě podání zaslána prostřednictvím téže datové schránky. I v totožné situaci totiž Nejvyšší správní soud závěry rozsudku č. j. 5 As 211/2024-32 aplikoval a neztotožnil se s obdobnou argumentací, jakou uplatňuje žalobkyně. V usnesení ze dne 12. 8. 2025, č. j. 2 As 28/2025-24, totiž aproboval závěry zdejšího soudu (vyjádřené v rozsudku ze dne 21. 1. 2025, č. j. 34 A 18/2024-36), že v důsledku nedoložení průkazu zastoupení bylo nutné nahlížet na první podání jako přiřitatelné držiteli datové schránky, a tedy podané neoprávněnou osobou; druhé podání z téže datové schránky obsahující uznávaný elektronický podpis jednatelky účastníka řízení bylo přiřitatelné účastníkovi řízení, avšak bylo opožděné. Krajský soud neshledal důvody se od těchto závěrů jakkoliv odchylovat.
19. V posledně citovaném usnesení č. j. 2 As 28/2025-24 (v bodě 12) Nejvyšší správní soud rovněž vypořádal, proč na základě skutkových okolností jako v nyní posuzovaném případě nelze odkazovanou judikaturu (rozsudky č. j. 6 As 405/2017-33 a č. j. 4 As 140/2018-28 a nález sp. zn. I. ÚS 2522/10) vykládat tak, jak se domáhá žalobkyně. Na toto vypořádání krajský soud pro stručnost odkazuje.
20. Z rozsudku č. j. 10 As 346/2021-38 lze pro nyní posuzovanou věc dovozovat pouze to, že žalobkyně byla nezastoupeným účastníkem řízení, jelikož žalovanému žádnou plnou moc udělenou J. K. nedoložila. To však nic nemění na tom, že v takovém případě žalobkyně

podala odpor až dne 3. 7. 2024. K tomu soud dodává, že v označeném rozsudku v průběhu řízení vznikly pochyby o tom, zda je osoba řádně zastoupena a zda podání jejím jménem činí osoba k tomu oprávněná, avšak na rozdíl od nyní posuzované situace soud neučinil nezbytné kroky k tomu, aby tyto pochyby rozptýlil. Žalovaný však žalobkyni k doložení plné moci vyzval.

21. Jestliže žalobkyně na výzvu žalovaného nedoložila plnou moc udělenou J. K., a to alespoň k podání odporu (pokud nechtěla být v řízení zastoupena, mohla za účelem odstranění vad odporu plnou moc omezit pouze na jeho podání), je nutné na odpor ze dne 25. 6. 2024 nahlížet jako na odpor podaný J. K., nikoliv žalobkyní. Odpor ze dne 3. 7. 2024, který byl opatřen elektronickým podpisem jednatele žalobkyně, byl však podaný opožděně a nelze jej považovat za doplnění původního odporu, který žalobkyně nedodala. Za této situace se příkaz stal pravomocným a vykonatelným, a žalovaný tudíž nebyl nečinný.
22. Krajský soud uznává, že způsob, jakým žalovaný vyzval žalobkyni dne 28. 6. 2024 k odstranění vad odporu, byl poněkud zavádějící, neboť ve výzvě upozornil, že odpor nebyl učiněn z datové schránky žalobkyně a není podepsaný jejím jednatelem s tím, že žalobkyně má podání doplnit. Žalobkyně se tak skutečně mohla domnívat, že k odstranění vad postačí doplnit odpor s náležitým podpisem. Nicméně z druhé výzvy už bylo jednoznačně zřejmé, že žalovaný požaduje předložit plnou moc k zastupování udělenou J. K., z jehož datové schránky bylo podání ze dne 25. 6. 2024 učiněno. Zároveň žalovaný poučil žalobkyni, že pokud oprávnění k zastupování nedoloží, bude její odpor považovat za opožděný. Žalobkyně se tudíž po výzvě ze dne 3. 7. 2024 již nemohla domnívat, že vady odporu odstranila, resp. že jej podala ke dni 25. 6. 2024. Na výzvu žalovaného však nijak nereagovala. Krajský soud tedy uzavírá, že postup žalovaného byl v souladu se shora citovanou judikaturou, jestliže vyzval žalobkyni k doložení zastoupení a následně posoudil odpor jako opožděný, jelikož žalobkyně výzvě nevyhověla.

IV. Závěr a náklady řízení

23. Na základě shora uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 81 odst. 3 s. ř. s. Žalovaný není nečinný, neboť o přestupku žalobkyně rozhodl pravomocným příkazem.
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
25. Žalobkyně zaplatila soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, ačkoliv dle položky 18 bod 2 písm. d) Sazebníku soudních poplatků činí poplatek za žalobu na ochranu proti nečinnosti 2 000 Kč. Podle ustanovení § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, bylo-li na poplatek zapláceno více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Jelikož žalobkyně uhradila částku 1 000 Kč nad rámec své poplatkové povinnosti, rozhodl krajský soud o vrácení přeplatku, který tímto způsobem vznikl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. října 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu